

mint azt, hogy rajtad is beteljesedett a nagy igazság: „Minden időben szeret, aki igaz barát, és testvérré születik a nyomorúság idejére.”

Öleld hát kebledre, nézz a szemébe, mert kivel ezt teszed, már nem is a barátod, több ennél: a testvéred! Ámen.

PÁLFI DÉNES

VÁLASSZUK JÉZUST! (Úrvacsorai beszéd)

Mt 27,17

A felolvasott bibliai vers Jézus perét eleveníti fel. A zsidó főpapok és vének átadják őt Pilátusnak, hogy mondja ki felette, szentesítse az általuk már meghozott halálos ítéletet. Pilátus felismeri, hogy Jézus teljesen ártatlan, és megmentésén töri a fejét. Ünnepenként szokásban volt egy fogoly szabadonbocsátása, közkívánatra. Két fogoly közül választhat a sokaság: az egyik Jézus, a másik Barabás, aki gyilkosságért és rablásért volt bebörtönözve.

Pilátus megkérdezi: Mit akartok, melyiket bocsássam nektek szabadon: Barabást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak? S a felbérelt, lefizetett tömeg Barabásra szavaz. Pilátus további - Mit tegyek akkor Jézussal - kérdésére, Reményik Sándor költőnk így ad feleletet a kezeit mosó, vívódó, tépelődő helytartó ajkán „Pilátus” című gyönyörű költeményében: „Feszítsd meg!” üvöltötték a fülembé, / Mi közöm hozzá? feszítsétek hát, / Te véreskeztű, szennyes csőcselék, / Feszítsd, feszítsd meg hát a Messiást! / Él-e, meghal-e, egy marad az átok, / Isten se váltja meg ezt a világot. / Mi közöm hozzá? Feszítsétek hát! / Vigyétek! - Vitték. A kereszten holt. / „Ki tudja, talán mégis király volt!”

Ma szomorúan vesszük tudomásul, hogy Jézus „a kereszten holt” -, de örömujjongással kiálthatjuk e világ habozó, ingatag pilátusai felé: Igen, Ő mégis király volt! A szeretet, békesség, üdvösség koronázatlan királya, aki mindhalálíg való hűségéért Isten kezéből elnyerte az örökélet koronáját. S bár öntudatosan él bennünk e hit, mégis hányszor ismétlődik meg a 2000 éves történet, tragédia az ember életében, amikor Jézus és Barabás, a szeretet és gyűlölet, igazság és hazugság, szabadság és rabság, élet és halál között kell választanunk, s mi, emberek nem Jézusra, hanem Barabásra, gyűlöletre, hazugságra, rabságra, halálra szavazunk!

Ezt a sokszor megismétlődő, tragikus „szavazást” mutatja be Karinthy Frigyes írónk is, egyik karcolatában: Jézus, feltámadása után, találkozik azokkal, akik elítélésekor Barabás szabadonbocsátását kérték, felé pedig „Feszítsd meg!”-et kiáltottak. Megszólítja az elsőt, aki zokogva ismeri fel Jézust. Szelíden szól hozzá: Ne sírj, csak jöjj velem. Visszamegyek Jeruzsálembe s perűjra-felvételt kérek Pilátustól. A nyomorult könnyek között kiállt: Mondd, Mester, mit tegyek, mit mondjak? - Csak annyit - felel Jézus -, amit három nappal ezelőtt kellett volna mondanod, amikor Pilátus megkérdezte: kit bocsásson el? Ki-

álts majd teljes szívedből: a názáretit, mintha azt kiáltanád: az életemet! Így gyűjti össze mindazokat, akikkel jót tett, akiket meggyógyított, s azokat is, akiket Barabás tönkretett, kirabolt. Pilátus épp Barabással lakmározik palotája előcsarnokában. Elcsodálkozik Jézus és a tömeg láttán, de mégis kész újra megkérdezni tőlük: Hát kit bocsássak el nektek? Barabást vagy a názáretit? A sokaság mennydörgésként bömböli: Barabást! Pedig külön-külön azt akarták kiáltani: a názáretit.

Vajon mi, Testvéreim, külön-külön és együtt kire szavazunk, amikor életünk nagy keresztútjainál, kétségben, gyűlölködésben, halálfélelemben felénk hangzik a nagy kérdés: kit bocsássak nektek szabadon, Barabást vagy Jézust? Van-e hátorságunk együtt, de külön-külön is, senkivel és semmivel nem törődve, „Jézust” kiáltani, mintha ezt kiáltanánk: az igazságomat, a szabadságomat, a békességemet, az üdvösségemet, az életemet! Felismerve, hogy Jézus valóban igazság, szabadság, békesség, üdvösség és élet számunkra.

A húsvéti úrasztala nemcsak a Jézusra való emlékezés áldott asztala, nemcsak egy egyszerű, megszokott díszlet vallásosságunk, ünnepünk színpadán, hanem szent ösztönzés és bátorítás, mely alkalomról alkalomra Jézusra szavazni indít minden Őt őszintén tisztelő és szerető emberi szívet. Legyünk mi is az ilyenek között, a gyarlóság sírjából feltámadó, szeretetben, igazságban, békességben, emberségben, szabadságban, örök értékekben nap mint nap gazdagodó életünkkel bizonyítva: Jézusra szavaztunk, Őt választva isten-gyermeki mivoltunkhoz méltó „útnak, igazságnak és életnek”. Ámen.

SZÉKELY MIKLÓS

SZERESSÉTEK EGYMÁST

- Esketési agenda -

Jn 13,34a

Minennapi életünknek annyi sok sok kiejtett szava hullámzik át lelkünk érzelmi területén, színben és formában, tartalomban és árnyalatban különbözve egymástól, hogy összecsengése mégis valami megragadó mondanivalót ízeltesen meg a mindig csodára éhes ajkainkon.

S a szépen kiejtett szavak büvkörén túl a mondanivaló lényege kapaszkodik az érték abszolút fogalmába, hogy az árnyalati eltérések megszokott formasága mellett rávilágítson a szó gyökerére, értelmére.

Igen, mert szükségünk van a szóra. Szükségünk van annak erősségére, hogy a meghajló akaratot az égre (erősítse) egyenesítse.

Szükségünk van dallamára, hogy érzelmeinket bűba vagy örömbe simítsa. Szükségünk van finomságára, hogy a vérből kicseppenő szerelem szó ne sósuljon el, amíg eljut dobhártyánkig. Szükségünk van rá, hogy legalább addig, amíg a szó kicsendül ajkainkon, legalább addig biztonságban érezhesük magunkat.